

Павелъ се загледа подиръ баща си.

Какъ му желаете душата да тръгне съ баща си на църква! И колко много душата ми копнѣеше за отдохъ и молитва! Но града бѣ извикалъ у него много суета и не можеше да я надделѣе.

И когато баща му зави по бръвта за къмъ църква — Павелъ пое по моропжината къмъ стария ханъ.

III.

Петко Мъглата премете предъ хана, ала не отвори вратата на кръчмата и често, често погледваше презъ прозореца къмъ селото. Той очакваше Павла. Очакваше го съ нетърпение: бѣше суевѣрецъ и вѣрваше, че ако Павелъ дойде още днесъ, новия ханъ ще